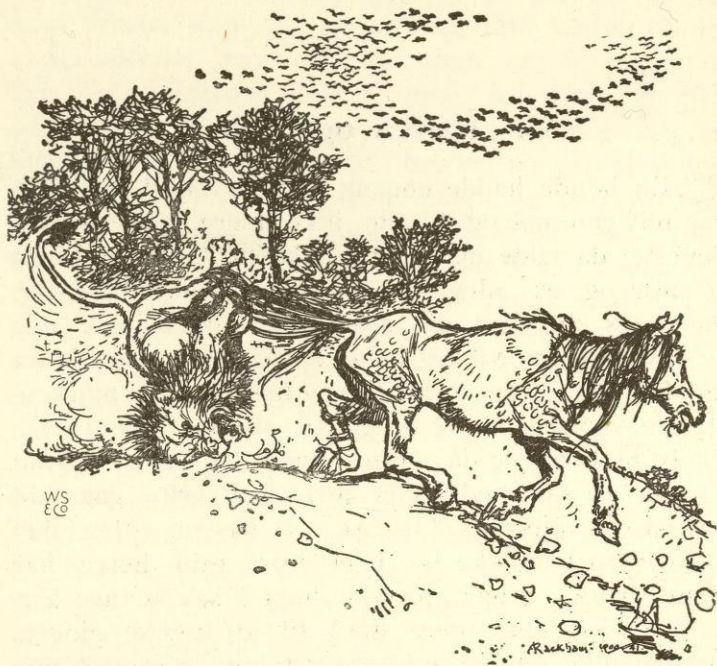

brødrene: »Det er ogsaa bedre, end at vi skulle bli uenige.« Kongen gav hver av dem et halvt kongerike, og de levde sammen med sin far i fryd og glæde.

15. Ræven og hesten.

En bonde hadde engang en trofast hest, men den var blit gammel og kunde ikke mere gjøre nogen tjeneste; da vilde dens herre ikke mere gi den noget at spise og sa: »Jeg kan nu ikke bruke dig mere, men hvis du viser dig saa sterk at du bringer mig en løve hit, saa vil jeg beholde dig, men pak dig nu ut av stalden;« og dermed jaget han den ut i marken. Hesten var sørgmodig og gik til skogen for at søke litt ly mot veiret; da møtte ræven den og sa: »Hvad hænger du saa med hodet for, og hvorfor gaar du saa ensom omkring.« — »Ak,« sa hesten, »gjerrighet og troskap kan ikke bo i et hus; min herre har glempt, hvad jeg har gjort for ham i saa mange aar, og fordi jeg ikke mere duer til at trække plogen, vil han ikke mer gi mig noget fór og har jaget mig bort; han har rigtignok sagt, at hvis jeg var saa sterk, at jeg kunde bringe ham en løve, vilde han beholde mig, men han vet godt, at jeg ikke kan det.« Ræven sa: »Det skal jeg nok hjelpe dig med, læg dig bare ned, som om du var død, stræk dig ut og rør dig ikke.« Hesten gjorde som ræven sa; men ræven gik til løven, som hadde sin hule tæt ved og sa:

»Der borte ligger en død hest, kom og følg med mig, saa kan du faa dig et godt maaltid.« Løven gik med, men da den stod ved hesten, sa ræven: »Her har du det ikke bekvemt nok, vet du hvad,

jeg vil binde hesten fast til dig ved halen, saa kan du trække den til din hule og fortære den i al make-lighet.« Løven syntes godt om dette raad og stilte sig saaledes at ræven kunde binde hesten fast til den. Den stod nok saa stille og rolig men med hestens hale bandt ræven benene sammen paa løven og bandt og knyttet alt saa fast og sterkt at det ikke var

mulig at rive det op. Da ræven var færdig med dette, slog den paa hesten og sa: »Træk, Blakken, træk!« Da sprang hesten med en gang op og trak løven avsted med sig. Løven begyndte nu at brøle, saa fuglene i hele skogen fløi op av skræk, men hesten lot den brøle og trak og slæpte den over marken like til sin herres dør. Da herren saa det, kom han paa andre tanker og sa til hesten: »Du skal bli hos mig og ha det godt,« og han gav den nok at æte til dens sidste dag.

16. De itudansede sko.

En konge hadde tolv døtre, den ene vakrere end den anden; de hadde sine senger sammen paa en sal og naar de skulde lægge sig, blev dørene lukket og laast, og allikevel var deres sko hver morgen danset itu, og ingen visste, hvor de hadde været eller hvorledes det var gaat til. Da lot kongen utrope, at den som kunde opdage, hvor de danset om natten, skulde faa lov at vælge en av dem til kone og bli konge efter hans død; men den som meldte sig og ikke hadde fundet det ut paa tre dager og tre nætter, han skulde ha sit liv forbrutt. Snart kom der en kongesøn, han blev vel mottat og om aftenen blev han ført til et kammer som var foran den sal, hvor de tolv kongedøtre sov; der stod hans seng, og han skulde lægge merke til, hvor de gik hen og danset, og for at intet skulde være hemmelig, eller for at de